

ЛѢКАРЬ И БОЛНЬИИ.

Лѣкаръ цѣлилъ болнаго, и като ѡмрѣлъ болный; той ѡмалъ на онѣзи кои-то са намѣрвали около мѡ: този челоуѣкъ ако не бѣ пила вино, и ако мѡ са дадеше крестирь, не ѡмирваше. А единъ отъ тѣхъ мѡ рекалъ: доврѣ, господине, това не ти прилича сега да го казвашъ, кога-то не има никакъж полъжъ, но тогази да го си побчилъ, кога-то можаше да го ѡпотреби.

На пріатели-тѣ трѣбва съ время да полагамы въ нѣжды-тѣ имъ.

П Ъ Т Ъ И.

Два пѣтла са корили, и единый побѣденъ скривъ са, а онзи что бѣ побѣдилъ, подхвръкналъ на стрѣхъ-тѣ, и пропѣлъ на високо, за да развержтъ отъ пѣсень-тѣ мѡ че е побѣдителъ; орелъ-тѣ пригледалъ слетѣлъ и го гравналъ.